הסעודה שנעלמה והכף המכריעה

דף עבודה בעקבות הסעודה שנעלמה והכף המכריעה

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש.

- שָׂלָב 1: בְּרוּר מַקְדִּים וְנִתּוּחַ (לַמּוֹרֶה/לַמְסַפֵּר)
- שָׂלָב 2: הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – "הַסְּעוּדָה שֶׁנֶּעֶלְמָה וְהַכַּף הַמַּכְרִיעָה"

פְּתִיחָה: רֵיחוֹת שֶׁל מִשְׁתֶּה יְלָדִים, דַּמְיְנוּ שֶׁאַתֶּם נִכְנָסִים הַבַּיְתָה, וּמִיָּד מַרְגִּישִׁים רֵיחַ מְטֻרָף שֶׁל לֶחֶם חַם שֶׁזֶּה עַתָּה יָצָא מֵהַתַּנּוּר, בָּשָׂר צָלוּי, דָּגִים טְעִימִים וּמָרָק מַהְבִּיל. הַבֶּטֶן מִיָּד מַתְחִילָה לְקַרְקֵר, נָכוֹן? כָּךְ בְּדִיּוּק הִרְגִּישׁ הַבַּיִת שֶׁל הַלֵּל הַזָּקֵן.

הַלֵּל הַזָּקֵן, נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, הִזְמִין הַיּוֹם אוֹרֵחַ חָשׁוּב מְאֹד לֶאֱכֹל עַל שֻׁלְחָנוֹ. אִשְׁתּוֹ שֶׁל הַלֵּל הָיְתָה אִשָּׁה צַדֶּקֶת וַחֲרוּצָה. מִשְּׁעַת בֹּקֶר מֻקְדֶּמֶת הִיא נִכְנְסָה לַמִּטְבָּח. הִיא לָשָׁה אֶת הַבָּצֵק בְּכֹחַ, אָפְתָה כִּכָּרוֹת לֶחֶם פְּריכוֹת, בִּשְּׁלָה יְרָקוֹת וְהֵכִינָה סְעוּדַת מְלָכִים לִכְבוֹד בַּעֲלָהּ הַגָּדוֹל וְהָאוֹרֵחַ שֶׁלּוֹ. כְּשֶׁיָּרַד הָעֶרֶב, הַכֹּל הָיָה מוּכָן!

הַדְּפִיקָה בַּדֶּלֶת וְהַחָתָן הַבּוֹכֶה הִלֵּל וְהָאוֹרֵחַ הִתְיַשְּׁבוּ מִסָּבִיב לַשֻּׁלְחָן הֶעָרוּךְ, מְחַכִּים לִסְעוּדָה. בַּמִּטְבָּח, סִדְרָה אֵשֶׁת הַלֵּל אֶת הַתַּבְשִׁילִים עַל מַגָּשׁ גָּדוֹל, וְהִתְכּוֹנְנָה לָצֵאת אֶל הַסָּלוֹן. אֲבָל... פִּתְאוֹם... טוּק... טוּק... טוּק... קוֹל דְּפִיקוֹת חֲלָשׁוֹת נִשְׁמַע עַל דֶּלֶת הַבַּיִת הָאַחוֹרִית. אֵשֶׁת הַלֵּל הִנִּיחָה אֶת הַמַּגָּשׁ, וְנִגְּשָׁה לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת. מוּלָהּ עָמַד אִישׁ בִּבְגָדִים בְּלוּיִים, וְדִמְעָה גְּדוֹלָה זָלְגָה עַל לֶחְיוֹ.

"מָה קָרָה, עָנִי יָקָר? בַּמֶּה אוּכַל לַעְזֹר?" שָׁאֲלָה הָרַבָּנִית בְּקוֹל עָדִין. "הַיּוֹם... הַיּוֹם אֲנִי עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן," יָבֵב הָאִישׁ. "הַכַּלָּה מְחַכָּה, כַּמָּה קְרוֹבִים וְאוֹרְחִים עֲנִיִּים מְחַכִּים גַּם הֵם. אֲבָל... לֹא הִצְלַחְתִּי לְהַשִּׂיג אֲפִלּוּ פְּרוּטָה אַחַת! אֵין לָנוּ מָזוֹן לַחֲתֻנָּה! אֲפִלּוּ לֹא פְּרוּסַת לֶחֶם אַחַת! אֵיךְ אֵלֵךְ לְחֻפָּתִי בְּלִי לְכַבֵּד אֶת הָאוֹרְחִים? אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ!"

יְלָדִים, בּוֹאוּ נַעֲצֹר רֶגַע. מָה אִשָּׁה רְגִילָה הָיְתָה אוֹמֶרֶת לוֹ? "סְלִיחָה?! אַתָּה מִתְחַתֵּן הַיּוֹם וְרַק עַכְשָׁו בָּאתָ לְבַקֵּשׁ עֶזְרָה?! זֶה חֹסֶר אַחֲרָיוּת! אֵיפֹה הָיִיתָ כָּל הַשָּׁבוּעַ?! חוּץ מִזֶּה, אֲנִי טָרַחְתִּי כָּל הַיּוֹם, הַנְּשִׁיא וְהָאוֹרֵחַ רְעֵבִים וּמְחַכִּים! קַח פְּרוּסַת לֶחֶם וְלֵךְ!".

אֲבָל אֵשֶׁת הַלֵּל֯לֹא דָּנָה אוֹתוֹ לְכַף חוֹבָה. הִיא לִמְּדָה עָלָיו זְכוּת! הִיא חָשְׁבָה בְּלִבָּהּ: "מִסְכֵּן הֶחָתָן. הוּא וַדַּאי נִסָּה לַעֲבֹד אוֹ לִלְווֹת כֶּסֶף מֵחֲבֵרִים עַד הָרֶגַע הָאַחֲרוֹן, וְלֹא הִצְלִיחַ. הוּא וַדַּאי כָּל כָּךְ שָׁבוּר!". לְלֹא מִלָּה אַחַת שֶׁל הַאֲשָׁמָה, הִיא מִהֲרָה אֶל הַמִּטְבָּח. הִיא לָקְחָה אֶת הַמַּגָּשׁ עִם כָּל הַלֶּחֶם, הַבָּשָׂר, וְהַדָּגִים – כָּל תּוֹצֶרֶת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה שֶׁלָּהּ – וְאָרְזָה אוֹתָם בְּשִׂמְחָה עֲבוּר הֶחָתָן! "קַח, אָחִי הַיָּקָר, סַע הַבַּיְתָה וּשְׂמַח עִם כַּלָּתְךָ. מַזָּל טוֹב!"

הַהַמְתָּנָה הָאֲרֻכָּה הֶחָתָן הָלַךְ רוֹקֵד מִשִּׂמְחָה. אֲבָל... מָה יֹאכְלוּ הִלֵּל הַזָּקֵן וְהָאוֹרֵחַ? אֵשֶׁת הַלֵּל לֹא הִתְלוֹנְנָה, אֲפִלּוּ לֹא לָשְׁנָיָה. הִיא הִפְשִׁילָה שַׁרְווּלִים, הוֹצִיאָה קֶמַח חָדָשׁ, מַיִם, וְהִתְחִילָה לָלוּשׁ שׁוּב! הִיא חָתְכָה שׁוּב יְרָקוֹת, בִּשְּׁלָה, וְטָרְחָה עָצָם סְעוּדָה חֲדָשָׁה כְּדֵי שֶׁמִּצְוַת "הַכְנָסַת אוֹרְחִים" שֶׁל בַּעֲלָהּ תִּהְיֶה מֻשְׁלֶמֶת.

וּבֵינְתַיִם, בַּחֲדָר, הַלֵּל וְהָאוֹרֵחַ מְחַכִּים. עוֹבְרוֹת שָׁעָה. עוֹבְרוֹת שָׁעָתַיִם. הַבֶּטֶן שֶׁל הָאוֹרֵחַ כְּבָר עוֹשָׂה "גְּרְרר..." מֵרֹב רָעָב. יְלָדִים, מָה הָיָה עוֹשֶׂה אִישׁ רָגִיל שֶׁאִשְׁתּוֹ שׁוֹכַחַת לְהָבִיא אֹכֶל לָאוֹרֵחַ שֶׁלּוֹ? הוּא הָיָה נוֹקֵשׁ בְּאֶצְבְּעוֹתָיו עַל הַשֻּׁלְחָן, הוֹלֵךְ לַמִּטְבָּח וְצוֹעֵק: "מָה קוֹרֶה פֹּה?! אֵיפֹה הָאֹכֶל?! אַתְּ עוֹשָׂה לִי בּוּשׁוֹת מוּל הָאוֹרֵחַ הֶחָשׁוּב שֶׁלִּי!". אֲבָל מָה עָשָׂה הִלֵּל? הִלֵּל – שָׁתַק. הִלֵּל, הַנָּשִׂיא הַגָּדוֹל, לִמֵּד זְכוּת! הוּא אָמַר לְעַצְמוֹ: "אִשְׁתִּי הִיא אִשָּׁה חֲרוּצָה וּטְהוֹרָה. אִם הִיא לֹא הֵבִיאָה אֶת הָאֹכֶל, וַדַּאי יֵשׁ לָהּ סִבָּה טוֹבָה וְחֲשׁוּבָה. חָלִילָה לִי מִלְּצַעֵר אוֹתָהּ בִּשְׁאֵלוֹת מַכְעִיסוֹת". וְכָךְ, הוּא חִיֵּךְ אֶל הָאוֹרֵחַ, וְהֶמְשִׁיךְ לְסַפֵּר לוֹ סִפּוּרֵי תּוֹרָה וּלְעַנְיֵן אוֹתוֹ, עַד שֶׁלְּפֶתַע...

הַהֶסְבֵּר שֶׁל כַּף זְכוּת אַחֲרֵי שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, דֶּלֶת הַמִּטְבָּח נִפְתְּחָה. אֵשֶׁת הַלֵּל יָצְאָה, עֲיֵפָה מְאֹד אֲבָל מְחַיֶּכֶת, וּבְיָדֶיהָ מַגָּשׁ עָדִיר וְרֵיחָנִי מָלֵא בְּכָל טוּב. הִיא הִנִּיחָה אֶת הַמַּגָּשׁ עַל הַשֻּׁלְחָן, הָלַל לֹא בִּיעֵס וְלֹא בִּזֵּז אֶת נִבְּוֹתָיו. הוּא הִבִּיט בָּהּ בְּרַכּוּת וְשָׁאַל בַּעֲדִינוּת: "בִּתִּי הַיְקָרָה, שֶׁעָבְדָה כָּל כָּךְ קָשֶׁה... מִפְּנֵי מָה הִתְעַכַּבְתְּ לָבוֹא וְלֹא הֵבֵאת אֶת הַסְּעוּדָה מִיָּד?" הִשְׁפִּילָה אִשְׁתּוֹ עֵינַיִם, וְסִפְּרָה לוֹ עַל הֶחָתָן הֶעָנִי שֶׁבָּכָה, וְכֵיצַד נָתְנָה לוֹ אֶת כָּל הָאֹכֶל, וְהָיְתָה צְרִיכָה לְהָכִין הַכֹּל מֵחָדָשׁ!

כְּשֶׁהַלֵּל שָׁמַע זֹאת, עֵינָיו נָצְצוּ מֵהִתְרַגְּשׁוּת מִצִּדְקָתָהּ שֶׁל אִשְׁתּוֹ. "תֵּדְעִי לָךְ," אָמַר לָהּ הַלֵּל מִשְׁפָּט שֶׁיִּשָּׁאֵר חָקוּק בְּיִשְׂרָאֵל לָנֶצַח, "אַף אֲנִי לֹא דַּנְתִּי אוֹתָךְ לְכַף חוֹבָה – אֶלָּא לְכַף זְכוּת! מֵהָרֶגַע הָרִאשׁוֹן הָיָה בָּרוּר לִי שֶׁיֵּשׁ לָךְ סִבָּה טוֹבָה, וְשֶׁכָּל מָה שֶׁעָשִׂית לֹא עָשִׂית אֶלָּא לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלַעֲשׂוֹת טוֹב!".

הָאוֹרֵחַ, שֶׁשָּׁמַע אֶת הַשִּׂיחָה הַזֹּאת, שָׂכַח לְגַמְרֵי אֶת הָרָעָב שֶׁלּוֹ. הוּא הֵבִין שֶׁהוּא לֹא יוֹשֵׁב סְתָם בְּבֵית טָעִים, אֶלָּא בְּבֵית קָדוֹשׁ. בֵּית שֶׁבּוֹ אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים תָּמִיד רַק טוֹב אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי, בַּיִת שֶׁבּוֹ מְנַצְּחִים אֶת הַכַּעַס בְּעֶזְרַת "כַּף זְכוּת".

- שָׁלָב 3: חִבּוּר עֶרְכִּי – ME-WE-YOU
- שָׁלָב 4: מַדְרִיךְ לַמּוֹרֶה / לַמְסַפֵּר (לִשְׁלוּב בַּמַּצֶּגֶת וּבַשָּׁעוּר)

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר זְהוּי וְהִשְׁתַּתְּפוּת): "יְלָדִים, דַּמְיְינוּ שֶׁהִזְמַנְתֶּם אֶת הֶחָבֵר הֲכִי טוֹב לְבִקּוּר. אִמָּא הִזְמִינָה לָכֶם פִּיצָה עֲנָקִית שֶׁאַתֶּם מְאֹד אוֹהֲבִים. אַתֶּם רְעֵבִים מְאֹד! וּפִתְאוֹם אִמָּא חוֹזֶרֶת, וְהַמַּגָּשׁ רֵיק! מָה מִיָּד קוֹפֵץ לָנוּ לַלֵּב? הַאִם יֵשׁ מִישֶׁהוּ כָּאן שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּשֶׁקֶט וְאוֹמֵר: 'בֶּטַח קָרָה לְאִמָּא מַשֶּׁהוּ חָשׁוּב מְאֹד'? זֶה קָשֶׁה! הַיּוֹם נִלְמַד עַל בַּיִת שֶׁבּוֹ הִצְלִיחוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה הַזֶּה!"

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ (לַמְסַפֵּר/לַהַדְרָכָה הַקּוֹלִית):

ג. הַמְלָצוֹת שִׁלּוּב בְּמַצֶּגֶת (תְּמוּנוֹת עִם קְפִיצָה עַל צְנִיעוּת וִיהוּדִיּוּת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת "מִשְׁקְפֵי הַזְּכוּת": הַמּוֹרֶה מַקְרִיא 2-3 "אֵרוּעִים" וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לִמְצֹא שְׁנֵי סִבּוּכִים לְמוּד זְכוּת. לְדֻגְמָה:

📚 מְקוֹרוֹת (מִתּוֹךְ הַמַּחְבֶּרֶת):

מקורות: המקורות מופיעים בקובץ המקורי.

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "שָׁלָב 2: הַסְּפּוּר הַמָּלֵא – ״הַסְּעוּדָה שֶׁנֶּעֶלְמָה וְהַכַּף הַמַּכְרִיעָה״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "אֵשֶׁת הַלֵּל הִנִּיחָה אֶת הַמַּגָּשׁ, וְנִגְּשָׁה לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת."?

ג. כיצד הגיב הסעודה שנעלמה והכף המכריעה למצב המתואר: "הִיא לָקְחָה אֶת הַמַּגָּשׁ עִם כָּל הַלֶּחֶם, הַבָּשָׂר, וְהַדָּגִים – כָּל תּוֹצֶרֶת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה שֶׁלָּהּ – וְאָרְזָה אוֹתָם בְּשִׂמְחָה עֲבוּר..."?

ד. מה השתנה בין "אִם הִיא לֹא הֵבִיאָה אֶת הָאֹכֶל, וַדַּאי יֵשׁ לָהּ סִבָּה טוֹבָה וְחֲשׁוּבָה." לבין "תֵּדְעִי לָךְ," אָמַר לָהּ הַלֵּל מִשְׁפָּט שֶׁיִּשָּׁאֵר חָקוּק בְּיִשְׂרָאֵל לָנֶצַח, "אַף אֲנִי לֹא דַּנְתִּי..."?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "אִמָּא הִזְמִינָה לָכֶם פִּיצָה עֲנָקִית שֶׁאַתֶּם מְאֹד אוֹהֲבִים."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. ◆ שָׂלָב 2 : הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – ״הַסְּעוּדָה שֶׁנֶּעֶלְמָה וְהַכַּף _____

ב. הִיא לָשָׂה אֶת הַבָּצֵק בְּכֹחַ, אָפְתָה כִּכָּרוֹת לֶחֶם פְּרִיכוֹת, בִּשְּׁלָה יְרָקוֹת וֶהֱכִינָה סְעוּדַת מְלָכִים לִכְבוֹד בַּעֲלָהּ הַגָּדוֹל _____ שֶׁלּוֹ.

ג. אֵשֶׁת הַלֵּל הִנִּיחָה אֶת הַמַּגָּשׁ, וְנִגְּשָׁה לִפְתֹּחַ אֶת _____.

ד. חוּץ מִזֶּה, אֲנִי טָרַחְתִּי כָּל הַיּוֹם, הַנָּשִׁיא וְהָאוֹרֵחַ רְעֵבִים _____!

ה. הִיא לָקְחָה אֶת הַמַּגָּשׁ עִם כָּל הַלֶּחֶם, הַבָּשָׂר, וְהַדָּגִים – כָּל תּוֹצֶרֶת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה שֶׁלָּהּ – וְאָרְזָה אוֹתָם בְּשִׂמְחָה עֲבוּר _____!

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הִיא לָשָׂה אֶת הַבָּצֵק בְּכֹחַ, אָפְתָה כִּכָּרוֹת לֶחֶם פְּרִיכוֹת, בִּשְּׁלָה יְרָקוֹת וֶהֱכִינָה סְעוּדַת מְלָכִים לִכְבוֹד בַּעֲלָהּ הַגָּדוֹל וְהָאוֹרֵחַ שֶׁלּוֹ.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : חוּץ מִזֶּה, אֲנִי טָרַחְתִּי כָּל הַיּוֹם, הַנָּשִׁיא וְהָאוֹרֵחַ רְעֵבִים וּמְחַכִּים!	□	□	
הִיא חָתְכָה שׁוּב יְרָקוֹת, בִּשְּׁלָה, וְטָרְחָה עֶצֶם סְעוּדָה חֲדָשָׁה כְּדֵי שֶׁמִּצְוַת ״הַכְנָסַת אוֹרְחִים״ שֶׁל בַּעֲלָהּ תִּהְיֶה מֻשְׁלֶמֶת.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא : אֵשֶׁת הַלֵּל יָצְאָה, עַיֵּפָה מְאֹד אֲבָל מְחַיֶּכֶת, וּבְיָדֶיהָ מַגָּשׁ אָדִיר וְרֵיחָנִי מָלֵא בְּכָל טוּב.	□	□	
הוּא הֵבִין שֶׁהוּא לֹא יוֹשֵׁב סְתָם בְּבַיִת טָעִים, אֶלָּא בְּבֵית קָדוֹשׁ.	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ אַתְּ עוֹשָׂה לִי בּוּשׁוֹת מוּל הָאוֹרֵחַ הֶחָשׁוּב שֶׁלִּי!״.

□ ◆ שָׂלָב 2 : הַסִּפּוּר הַמָּלֵא – ״הַסְּעוּדָה שֶׁנֶּעֶלְמָה וְהַכַּף הַמַּכְרִיעָה

□ פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת ״מִשְׁקְפֵי הַזְּכוּת״ : הַמּוֹרֶה מַקְרִיא 2-3 ״אֲרוּעִים״ וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לִמְצֹא שְׁנֵי סִבּוּכִים לְלִמּוּד זְכוּת.

□ הַכַּלָּה מְחַכָּה, כַּמָּה קְרוֹבִים וְאוֹרְחִים עֲנִיִּים מְחַכִּים גַּם הֵם.

□ מֵהָרַגַע הָרִאשׁוֹן הָיָה בָּרוּר לִי שֶׁיֵּשׁ לָךְ סִבָּה טוֹבָה, וְשֶׁכָּל מָה שֶׁעָשִׂית לֹא עָשִׂית אֶלָּא לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלַעֲשׂוֹת טוֹב!״.

לפני ואחרי

מה קרה לפני : ״אַתְּ עוֹשָׂה לִי בּוּשׁוֹת מוּל הָאוֹרֵחַ הֶחָשׁוּב שֶׁלִּי!״.״?

מה קרה אחרי : ״מֵהָרַגַע הָרִאשׁוֹן הָיָה בָּרוּר לִי שֶׁיֵּשׁ לָךְ סִבָּה טוֹבָה, וְשֶׁכָּל מָה שֶׁעָשִׂית לֹא עָשִׂית אֶלָּא לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלַעֲשׂוֹת טוֹב!״.״?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
חוּץ מִזֶּה, אֲנִי טָרַחְתִּי כָּל הַיּוֹם, הַנָּשִׁיא וְהָאוֹרֵחַ רְעֵבִים וּמְחַכִּים!		
אֵשֶׁת הַלֵּל יָצְאָה, עֲיֵפָה מְאֹד אֲבָל מְחַיֶּכֶת, וּבְיָדֶיהָ מַגָּשׁ אָדִיר וְרֵיחָנִי מָלֵא בְּכָל טוּב.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "הסעודה שנעלמה והכף המכריעה" על הסעודה שנעלמה והכף המכריעה? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "הִיא חָתְכָה שׁוּב יְרָקוֹת, בִּשְׁלָה, וְטָרְחָה עָצָם סְעוּדָה חֲדָשָׁה כְּדֵי שֶׁמִּצְוַת "הַכְנָסַת אוֹרְחִים" שֶׁל בַּעֲלָהּ תִּהְיֶה מֻשְׁלֶמֶת.".

ג. אילו הסעודה שנעלמה והכף המכריעה לא היה פועל כפי שמתואר ב-"תֵּדְעִי לָךְ," אָמַר לָהּ הַלֵּל מִשְׁפָּט שֶׁיִּשָּׁאֵר חָקוּק בְּיִשְׂרָאֵל לָנֶצַח, "אַף אֲנִי לֹא דַּנְתִּי אוֹתָךְ לְכַף..." — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "אִמָּא הִזְמִינָה לָכֶם פִּיצָה עֲנָקִית שֶׁאַתֶּם מְאֹד אוֹהֲבִים." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. ◆ שָׁלָב 2: הַסִּפּוּר הַמְּלֵא – "הַסְּעוּדָה שֶׁנֶּעֱלְמָה וְהַכַּף…

2. אֵשֶׁת הִלֵּל הִנִּיחָה אֶת הַמַּגָּשׁ, וְנִגְּשָׁה לִפְתֹּחַ אֶת…

3. קַח, אָחִי הַיָּקָר, סַע הַבַּיְתָה וּשְׂמַח עִם כַּלָּתְךָ.

4. הַהֶסְבֵּר שֶׁל כַּף זְכוּת אַחֲרֵי שָׁעוֹת אֲרֻכּוֹת, דְּלֶת...

סיפור 141 • הסעודה שנעלמה והכף המכריעה • הסעודה שנעלמה והכף המכריעה

5. הוּא הֵבִין שֶׁהוּא לֹא יוֹשֵׁב סְתָם בְּבַיִת טָעִים, אֶלָּא בְּבַיִת...

6. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת "מִשְׂקְפֵי הַזְּכוּת": הַמּוֹרֶה מַקְרִיא 2-3...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "הִיא לָקְחָה אֶת הַמַּגָּשׁ עִם כָּל הַלֶּחֶם, הַבָּשָׂר, וְהַדָּגִים – כָּל תּוֹצֶרֶת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה שֶׁלָּהּ – וְאָרְזָה…".

☐ **מכתב:** כתבו להסעודה שנעלמה והכף המכריעה בעקבות "אֵשֶׁת הִלֵּל יָצְאָה, עֲיֵפָה מְאֹד אֲבָל מְחַיֶּכֶת, וּבְיָדֶיהָ מַגָּשׁ אָדִיר וְרֵיחָנִי מָלֵא בְּכָל טוּב.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הוּא הֵבִין שֶׁהוּא לֹא יוֹשֵׁב סְתָם בְּבֵית טָעִים, אֶלָּא בְּבֵית קָדוֹשׁ.".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "הסעודה שנעלמה והכף המכריעה".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
חוּץ מִזֶּה, אֲנִי טָרַחְתִּי כָּל הַיּוֹם, הַנָּשִׁיא וְהָאוֹרֵחַ רְעֵבִים וּמְחַכִּים!		
תֵּדְעִי לָךְ," אָמַר לָהּ הִלֵּל מִשְׁפָּט שֶׁיִּשָּׁאֵר חָקוּק בְּיִשְׂרָאֵל לָנֶצַח, "אַף אֲנִי…		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה הסעודה שנעלמה והכף המכריעה פעל באירוע "אִם הִיא לֹא הֵבִיאָה אֶת הָאֹכֶל, וַדַּאי יֵשׁ לָהּ סִבָּה טוֹבָה וְחֲשׁוּבָה."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "הסעודה שנעלמה והכף המכריעה".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מהסעודה שנעלמה והכף המכריעה ומן המעשה "הסעודה שנעלמה והכף המכריעה"
למדתי ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15